

Respectar els altres és la idea central del Sutra del Lotus

El Sutra del Lotus és el cor de tots els ensenyaments que el Buda va exposar al llarg de la seva vida, i el cor de la pràctica d'aquest sutra és el capítol titulat El bodhisattva Mai menysprear. Què significa el profund respecte que el bodhisattva Mai menysprear sentia cap a totes les persones? El propòsit amb el qual el buda Shakyamuni, senyor dels ensenyaments, va néixer en aquest món rau en el seu comportament com a ésser humà. Als savis pot anomenar-se'ls humans, però els desconsiderats no són res més que animals.

Extracte de l'escrit *Las tres clases de tesoros*, *Los Escritos de Nichiren Daishonin*. Pàg. 893.

La reverència universal del bodhisattva Mai Menysprear vers els altres indica que tots els éssers humans, sense excepció, poden assolir la budeïtat. La ignorància funciona de manera que ens impedeix comprendre aquest punt. En un estat d'il·lusió, ens resistim a creure que tothom, sense excepció, posseeix la naturalesa de buda.

Amb la quantitat de distorsions que pateix la societat actual, hi ha poques qualitats humanes tan necessàries com l'humanisme. La nostra pràctica de respectar els altres es tornarà cada cop més important. I resplendirà, gradualment, la conducta d'aquells que creuen en la seva pròpia naturalesa de buda i en la dels altres.

Totes les nostres activitats pertanyen de creure en la naturalesa de

buda de tothom. Així i tot, això no representa res d'especial; es tracta que siguem fidels a nosaltres mateixos. El que importa és creure en el nostre potencial, esforçar-nos per revelar la nostra naturalesa de buda, créixer com a éssers humans i ser feliços sense falta... I ajudar que els altres també ho aconseguixin...

Si algú ens ofèn o ens tracta de manera poc agradable, el més normal és sentir enuig vers aquesta persona. És una reacció natural. També ho és pensar: "No vull assemblar-me mai a aquest subjecte", quan estem davant d'algú amb una conducta que considerem deplorable.

Un ha de dir el que ha de dir. I tot i així, tampoc hem d'excloure ningú o descartar-lo. A través de la pràctica del daimoku, un pot conrear la capa-

citada d'abraçar qualsevol persona. Aquí rau la saviesa del budisme. Passi el que passi, l'important és orar amb absoluta convicció en la budeïtat de la gent. Quan un actua en base a aquest estat de vida, demostra el seu humanisme com a budista.

La clau perquè floreixi l'humanisme que es pregona en els ensenyaments budistes és l'absoluta convicció en la puresa essencial de l'ésser humà i la dedicació a conrear aquesta puresa, tant en un mateix com en els altres. Aquesta forma de viure és el que el Daishonin denomina "la conducta d'un ésser humà".

Els éssers humans posseïm, al mateix temps, la ignorància capaç de destruir la nostra vida i la naturalesa del dharma que en pot fer una cosa esplèndida i meravellosa. Por-

tem intrínsecament la debilitat interna que ens deixa exposats a la nostra pròpia il·lusió i a la mercè de la nostra pròpia ignorància, però també la fortalesa i la puresa internes que ens permeten viure amb intensitat, d'acord amb la naturalesa del dharma. Aquesta capacitat innata de manifestar la naturalesa del dharma es coneix com a naturalesa de buda.

Nichiren Daishonin va escriure el Gohonzon perquè les persones que vivim en aquesta època de l'Últim Dia de la Llei puguem activar la nostra naturalesa de buda i fer florir el nostre humanisme, la nostra il·luminació innata. Ens va conferir el Gohonzon i ens va ensenyar que totes les persones són igualment dignes de suprem respecte.

La nostra vida adquireix un significat profund quan avancem pel camí del respecte als altres. Si perseverem en la pràctica de respectar els altres, tal com va fer el bodhisattva Mai Menysprear, podem gaudir autènticament de la felicitat i experimentar el veritable sentit de la vida.

Creure incondicionalment en la naturalesa de buda de totes les persones és practicar la fe en el Sutra del Lotus i en el Gohonzon.

El Daishonin escriu: Què significa el profund respecte que el bodhisattva Mai Menysprear sentia cap a totes les persones? El propòsit amb el qual va néixer en aquest món el buda Shakyamuni, senyor dels ensenyaments, rau en el seu comportament com a ésser humà.¹

Per què va perseverar el bodhisattva Mai Menysprear en la seva pràctica

del respecte als altres? Segons diu el Daishonin, va ser perquè el propòsit amb què va aparèixer Shakyamuni en aquest món va ser mostrar el seu comportament com a ésser humà. Dit d'una altra manera, el budisme no existeix fora de la nostra conducta real com a persones.

Per explicar-li-ho a Shijo Kingo de manera fàcilment comprensible, el

1) Extracte de l'escrit Las tres clases de tesoros, en Los Escritos de Nichiren Daishonin. Pag. 893 .

Daishonin diu, al final del paràgraf, Als savis se'ls pot anomenar humans, però els desconsiderats no són res més que animals.

Si el focus se centra exclusivament en la Llei, existeix el perill que el budisme quedi reduït a una teoria abstracta. La Llei es manifesta en les accions concretes de la gent, en la nostra conducta com a éssers humans. Per expressar aquesta classe de conducta d'una manera fàcilment accessible a l'època que va viure, el Daishonin va utilitzar com a exemple la forma de vida dels "savis".

La fe que ens fa creure en la naturalesa de buda es converteix en saviesa, d'acord amb el principi de substituir la saviesa per la fe.² Quan diu savis es refereix a les persones que avancen fermament pel camí del bé, armades d'aquesta saviesa.

La funció oposada sorgeix de la ignorància, és a dir, la il·lusió fonamental que ens impedeix creure en la Llei Mística i l'impuls inexorable cap al mal. El Daishonin diu que la forma nècia de vida dominada per aquesta ignorància i orientada al mal és la de les bèsties.

De quina manera específica, llavors, li va indicar a Shijo Kingo com ser savi? En síntesi, li va donar orientació sobre el seu comportament com a ésser humà, fent èmfasi en el fet de valorar i apreciar qui tenia al seu voltant i de controlar la seva impulsiva manera de ser.

Si ens basem en la naturalesa del dharma, més enllà que ens elogiïn o que ens critiquin, podem aprofitar qualsevol situació com una oportunitat per crear el valor del bé. D'altra banda, si ens deixem dominar per la nostra ignorància, en aquestes mateixes situacions incorrem en error i causem dany. El cor és el més important.

El Daishonin escriu a Shijo Kingo: pateixi el que hagi de patir; gaudeixi el que hagi de gaudir. Consideri el patiment i l'alegria com a fets de la vida i segueixi entonant Nam-myoho-rengue-kyo, passi el que passi.³ Aquestes paraules tenen un profund significat. Tant en èpoques de sofriment com en períodes d'alegria, hem d'entonar la Llei Mística i seguir avançant. Quan un estableix aquesta actitud bàsica en la seva conducta, pot dissipar qualsevol sofriment.

El Daishonin contínuament orientava els seus deixebles: a Shijo Kingo li parlava sobre la seva manera de comportar-se i li demanava que es comportés com un savi. Als germans Ikegami els donava orientació sobre la unió i la perseverança; advertia el sacerdot laic Matsuno Rokuro Saemon pel que fa a l'enveja; aconsellava el jove Nanjo Tokimitsu que es desenvolupés com a ésser humà. Encara que el contingut de les seves orientacions variava d'acord amb la personalitat del seu interlocutor i amb les circumstàncies particulars que la persona afrontava, en tots els casos el Dai-

shonin es referia al comportament com a ésser humà.

Les cartes de Nichiren Daishonin contenen principis i perspectives essencials sobre la naturalesa i l'existència humanes. Això, per si mateix, parla del seu comportament com a ésser humà.

Sigui com sigui, l'amor compassiu és la base d'una conducta realment humana. La saviesa de conrear el bé en els altres neix de la seriosa i sincera preocupació per cada persona.

De vegades, perquè compreguem una orientació, n'hi ha prou que algú estigui a prop nostre i vetlli afectuosament perquè ens desenvolupem. Altres vegades, és necessari que ens parlin estrictament, perquè compreguem quina és l'actitud que ens impedeix avançar i perquè puguem transformar-la. Totes dues, són accions inspirades en l'amor compassiu.

Al Daishonin no li preocupava especialment que Shijo Kingo abandonés la fe, ja que coneixia la ferma determinació del seu deixeble. En canvi, el que li recalrava contínuament era que visqués amb saviesa, per assolir grans fites com a ésser humà i evitar el fracàs. Sens dubte Kingo es devia sentir molt feliç i agraït de comptar amb un mestre com el Daishonin.

² Reemplaçar la saviesa per la fe: El principi que fins i tot les persones comunes, la vida de les quals està a la mercè dels desitjos mundans, poden assolir la budeïtat posant en pràctica no la comprensió de la Llei Mística, sinó la fe ferma en aquesta Llei.

³ Los Escritos de Nichiren Daishonin, pàg. 715.